

- да отмени Решение C(2020) 5540 final на Комисията от 6 август 2020 г. и Решение C(2021) 2834 final на Комисията от 19 април 2021 г. и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски на жалбоподателя или
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, който да го разгледа по същество, без да се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първо основание: жалбоподателят оспорва констатацията на Общия съд, че не съществува риск Комисията да наруши член 4, параграф 3 от Регламент 1049/2001 (наричан по-нататък „Регламентът за прозрачността“), тъй като:

- i. основанието за „климат на взаимно доверие“ не представлява обща презумпция за поверителност и
- ii. не съществува риск Комисията отново да се позове на неясно основание като „климат на взаимно доверие“ в бъдещи искания за достъп до документи.

Второ основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като заключил, че не съществува опасност от повторно нарушение на принципите на прозрачност и на добра администрация, както и от повторно нарушение на процедурните правила по Регламента за прозрачност.

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 2 март 2023 г. —
Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului
Procurorilor“/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al
României**

(Дело C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“)

(2023/C 189/13)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Pitești

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“

Ответник: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 2 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 12 и член 47 [от] Хартата на основните права на Европейския съюз да се налагат ограничения за подаването на определени жалби по съдебен ред от професионалните сдружения на магистратите — с цел да се насърчи и защити независимостта на съдиите и правата държава, както и да се запази статутът на професията — чрез въвеждане на условието, че трябва да е налице законен частен интерес в прекалено стриктен смисъл, въз основа на задължително решение на Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд), последвано от национална практика по дела, аналогични на това, в което е поставен настоящият въпрос, като се изисква пряка връзка между административния акт, подлежащ на контрол за законосъобразност от съдебните органи, и пряката цел и задачите на професионалните сдружения на магистратите, предвидени в техните устави, в случаите, когато сдруженията целят да получат ефективна съдебна защита по въпроси, уредени от правото на Съюза, в съответствие с целта и общите уставни задачи?

- 2) С оглед на отговора на първия въпрос, допускат ли член 2, член 4, параграф 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, приложение IX към [Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори] и Решение 2006/928 ⁽¹⁾ национална правна уредба, която ограничава компетентността на Националната дирекция за борба с корупцията, като предоставя изключителната компетентност за разследване на корупционни престъпления (в широк смисъл), извършени от съдии и прокурори, на някои специално определени (от главния прокурор на Румъния, по предложение на Пленума на Висшия съдебен съвет) прокурори от прокуратурата към Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд) и съответно на прокуратурите към апелативните съдилища, като последните са компетентни и за другите категории престъпления, извършени от съдии и прокурори?

⁽¹⁾ Решение на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Хасково (България) на 7 февруари 2023 година — „Екострой“ ЕООД / Агенция „Пътна инфраструктура“

(Дело C-61/23, Екострой)

(2023/C 189/14)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Хасково

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Екострой“ ЕООД

Ответник: Агенция „Пътна инфраструктура“

Преюдициален въпрос

Дали нормата на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17.6.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за съразмерност на установените наказания за нарушения на националните разпоредби, приети по тази директива, не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция във фиксиран размер за нарушенията на правилата относно задължението за предварително установяване и заплащане на размера на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, при положение че е предвидена възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност при заплащане на т.нар. „компенсаторна такса“.

⁽¹⁾ ОВ 1999, L 187, стр. 42; специално българско издание: глава 7, том 7, стр. 88

Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 13 февруари 2023 г. — Cobult UG/TAP Air Portugal SA

(Дело C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cobult UG

Ответник: TAP Air Portugal SA